

LEZSÁK SÁNDOR

*Arckép a Lepketáborból**Novemberi esőben, szélben,
éjszaka a helyi rendőr**zseblámpával malteros
arcomba világít.**Csapzottan, mészfoltos
viharkabátban didergek,**mert nincs nálam
a személyi igazolványom.**– Igazolja magát!
Mit keres erre felé?**Ki maga? Mit visz
a csomagtartón?**Honnan hozza azt a fándlit?
A vízmértéket és azt az
ácsszekercét? –**Mondom a nevemet,
a rendőr szánakozva nevet.**– Tanár úr? Csak most látom!
Maga az? Éjjel kettőkor?**Reggel az első órája
a fiammal lesz.**Ha nem kerékpárral volna,
most hazavinném.**Vigyázzon az úton,
mert nagyon csúszik.**Magának eső nélkül is
csúszik az út! –**Igen, gondolom,
a Széchenyi körút nem sétatér.**Hazáig Pilinszkyt mormolom,
azt, hogy „Sztavrogin visszatér”.*

Házipálinka, 1987-es évjárat

*Borovi fenyő,
ez még borovi fenyő,
csettint elismerően
az ablakra
Fábián, az öreg asztalos,
és amikor arról beszélek,
hogy tudom,
a sátoros találkozó hajnalán
egy üveg pálinkát
tett titokban a kertkapuhoz,
és előhozom a felismert
csatos üvegét,
akkor morcosan mondja:
– Nekem maga
ne köszönjön semmit!
Azt a pálinkát én főztem,
de az Apám küldte maguknak,
akit '45-ben
Szabadka mellett
egy istállóban
magyar társaival együtt
a partizánok agyonverték.*

Fák